

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **O. B.**, bývajúcej v B., zastúpenej JUDr. D. K., advokátom v B., proti žalovanému **D. D. Š.**, so sídlom v H., **o zaplatenie 12 457,64 € (375 299,-- Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp.zn. 7 C 229/2005, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. apríla 2009 sp.zn. 12 Co 95/09 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a** .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota z 23. októbra 2008 č.k. 7 C 229/2005-135, ktorým zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala, aby žalovaný bol zaviazaný zaplatiť jej žalovanú sumu z titulu neplatného prevedenia na inú prácu a z titulu neplatného skončenia pracovného pomeru, keď zhodne s názorom súdu prvého stupňa dospel k záveru, že uplatnené nároky sú premlčané.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa. Namietala nesprávne právne posúdenie veci ohľadne riešenia otázky premlčania ňou uplatnených nárokov a zároveň namietala, že konanie je postihnuté vadou v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p. Vyčítala odvolaciemu súdu, že v rozpore s ustanovením § 214 ods. 1 až 3 O.s.p. na prejednanie odvolania nenariadil pojednávanie. Nevzdala sa účasti na pojednávaní a odvolací súd si od nej ani nevyžiadal súhlas s tým, aby rozhodol bez nariadenia pojednávania. Tiež namietala, že odvolací súd nerozhodol o pripustení dovolania proti svojmu rozhodnutiu napriek tomu, že ho v odvolaní o to žiadala, keďže sa jedná o závažný právny problém. Žiadala rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Žalovaný považoval rozhodnutie odvolacieho súdu za vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudkom odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci nerozhodoval. Rovnako nejde o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolací súd nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Za nedôvodnú považoval námietku dovolateľky o odňatí možnosti konať pred súdom, ktoré malo spočívať v tom, že odvolací súd prejednal jej odvolanie bez nariadenia pojednávania. V súvislosti s týmto tvrdením poukazovala na znenie ustanovenia § 214 O.s.p., avšak v znení účinnom do 15. októbra 2008.

Na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu

odvolacieho súdu pojednávanie vždy, ak a/ je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, b/ súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania, c/ to vyžaduje dôležitý verejný záujem. V ostatných prípadoch možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 1 a 2 O.s.p. v znení účinnom od 15. októbra 2008).

V danom prípade odvolací súd nedoplňoval ani neopakoval dokazovanie, lebo sa stotožnil so skutkovým stavom a právnym posúdením veci tak, ako ho ustálil súd prvého stupňa. Súd prvého stupňa vec prejednal na súdnych pojednávaniach 21. októbra 2008 a 23. októbra 2008 (č.l. 133 a 134) nariadených podľa § 115 O.s.p. Podľa názoru dovolacieho súdu, vzhľadom na povahu veci, nejde o vec dôležitého verejného záujmu. Z týchto dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že odvolací súd v danej veci nemal povinnosť nariadiť pojednávanie na prejednanie veci samej. Za týchto okolností bol preto postup odvolacieho súdu správny a žalobkyni nebola odňatá možnosť konať pred týmto súdom.

Pokiaľ dovolateľka vytýkala odvolaciemu súdu, že nepripustil voči svojmu potvrdzujúcemu rozsudku dovolanie dovolací súd poznamenáva, že možnosť odvolacieho súdu vysloviť prípustnosť dovolania proti svojmu rozsudku nie je závislá na návrhu účastníka. Odvolací súd nie je povinný ho akceptovať a s týmto sa vysporiadať. Je totiž len na zvážení súdu, či prípustnosť dovolania proti svojmu rozsudku vysloví alebo nie.

So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že dovolanie žalobkyne smerovalo proti takému rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému prípustné nie je (§ 238 O.s.p.), a keďže neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jej dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.) bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť rozhodnutia krajského súdu a to aj z ohľadu uplatneného dovolacieho dôvodu (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.). Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania za predpokladu, že je toto prípustné.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie ods. 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanému v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. júla 2009

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová